

Forslag

til

Lov om ændring af næringsloven.

Fremsat den 8. oktober 1969 af *handelsministeren*.

§ 1.

I næringslov nr. 212 af 8. juni 1966 foretages følgende ændringer:

1. § 18 affattes således:

„§ 18. Handlende, der regelmæssigt og som en væsentlig del af deres handelsvirksomhed sælger varer til andre næringsdrivende til videresalg eller forarbejdning, har ret til at få deres næringsbrev påtegnet herom af politimesteren, i København magistraten, og dermed ret til betegnelsen „grosserer“.

Stk. 2. De om Grosserer-Societetet gældende forskrifter består fortsat. Handelsministeren kan efter indstilling fra Grosserer-

Societetets Komité ophæve eller ændre disse bestemmelser.

Stk. 3. Betegnelsen „grosserer“ må kun benyttes af handlende, der før denne lovs ikrafttræden eller i medfør af stk. 1 har fået ret til denne betegnelse.“

2. I § 30, *stk. 1*, ændres „§ 18, stk. 1 og 5“ til: „§ 18, stk. 3“.

3. I § 31, *stk. 3*, ændres „1970“ til: „1973“.

§ 2.

Tidspunktet for lovens ikrafttræden bestemmes af handelsministeren. § 1, nr. 3, træder dog i kraft den 1. januar 1970.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget indeholder ændringer i næringslovens bestemmelser vedrørende Grosserer-Societetet og vedrørende næringsbrevordningen.

ad § 1. 1 og 2.

I næringslovens § 18, *stk. 2*, bestemmes, at de københavnske grosserere skal være medlemmer af Grosserer-Societetet, og at dets medlemskontingent skal godkendes af handelsministeren.

Grosserer-Societetet er fra 1. januar 1969 blevet en landsomfattende organisation — Danmarks Engros Handelskammer — og allerede af den grund forekommer det urimeligt, at de københavnske grosserere i modsætning til landets øvrige grosserere

har pligt til at være medlemmer af Grosserer-Societetet.

Imidlertid har Grosserer-Societetets Komité selv taget dette spørgsmål op i et særligt udvalg vedrørende organisationens fremtidige opbygning, og man forventer, at dette udvalg vil have afsluttet sit arbejde, således at spørgsmålet kan komme til drøftelse på Grosserer-Societetets generalforsamling i 1970.

Man skønner derfor, at det vil være rigtigst ikke straks at ophæve dette tvungne medlemsskab, men at bemyndige handelsministeren til, når forholdene taler derfor, at ophæve det tvungne medlemsskab.

Forslaget er affattet i overensstemmelse hermed,